

[Aksel Larsen.]

man bl. a. nedsatte den måske lidt for høje beskatning i Danmark.

For det femte: fælles løsning af de store trafikpolitiske opgaver. Mest hastende er igangsættelsen af Øresundsproblemernes løsning gennem bygning af den faste forbindelse København-Malmø og den nordiske storlufthavn på Saltholm. Det må anses for absolut nødvendigt, at vi her i Norden får en ny storlufthavn. Den kan kun placeres i Øresundsområdet. Jeg personlig er ikke i tvivl om, at Saltholm er det egnede sted, men det får folkettinget jo lejlighed til at diskutere særligt. På den anden side må man være klar over, at hvis man realiserer disse store Øresundsplaner, så skaber vi betingelserne for et stort erhvervsøkonomisk centrum i Norden, som kun kan skabes ved Øresund, og så bliver situationen helt anderledes for de nordiske lande og helt anderledes for Danmark, også for Jylland, i forhold til Hamburg. Og så er der det ved det, at kunne man komme i gang med realiseringen af disse Øresundsprojekter, kunne man få truffet blot principbeslutningen, så ville naturligvis de nordiske landes erhvervsliv indrette sig derefter, og så ville dette i sig selv befordre den erhvervsøkonomiske integration mellem de nordiske lande i almindelighed og Danmark og Sverige i særdeleshed. Hvis jeg må sige det sådan, så vil det økonomiske samarbejde komme til at rulle over Øresundsbroen, hvis regeringer og parlamentet ikke kan tage sig sammen til at iværksætte det på anden måde. Jeg glæder mig til at høre en redegørelse fra trafikministeren om disse spørgsmål, og jeg håber, at folkettinget vil forstå, hvilke store opgaver der her ligger, og hvilke muligheder Danmark har for ved en aldeles ikke dristig, men fornuftig og ret hurtigt beslutning at sætte dette i gang.

Endelig for det sjette mener socialistisk folkeparti, at vi ubetinget bør fastholde, at i alle forhandlinger og vedrørende alle initiativer i forbindelse med større markedsdannelse og disses udbygning skal de nordiske lande optræde som en enhed. Man skal holde fast ved, at det under ingen omstændigheder vil blive tilladt, at der på ny opstår toldgrænser langs Kjølen og gennem Kattegat og Øresund.

Med disse bemærkninger vil jeg give

tilslutning til den beretning, ministeren har fremlagt, og håbe, at der arbejdes på denne linje.

Bundgård: Idet jeg takker for redegørelsen fra økonomi- og handelsministeren, kan jeg ikke undlade at udtrykke nogen betænkelighed ved en lang række af de ting, som er kommet frem i den pågældende redegørelse. Det drejer sig først og fremmest om, at det ser ud, som om den nordiske løsning kun er et påskud, en form for bagdør til at komme ind i fællesmarkedet, og hvis det hele skal bygges op på disse vilkår, så er vi i hvert fald ikke begejstrede for det, der er lagt frem. Hvis det derimod bliver et spørgsmål om, i stedet for at lukke ind i et protektionistisk europæisk fællesskab, at lukke op imod den øvrige del af verden, herunder først og fremmest udviklingslandene, så vil vi fra vores side absolut give vores støtte.

Ministerens gav udtryk for, at man havde haft skuffede forventninger på grund af, at de forhandlinger, der hidtil har været ført om vores indlemmelse i fællesmarkedet, ikke er gået særlig godt. Jeg vil sige, at det, der er kommet frem i den senere tid, jo egentlig er, at ikke blot er forventningerne på dette punkt blevet skuffet, men i virkeligheden har det vist sig, at man kan være skuffet over, at de forventninger, visse mennesker har stillet til fællesmarkedet, ikke er blevet opfyldt, fordi fællesmarkedet ikke har kunnet leve op til dem. Der er sket det, at selve den økonomiske udvikling i fællesmarkedet i virkeligheden har bevist, at hele den argumentation, man har ført her i landet for, at vi skulle tilslutte os dette marked, er overflødig. Det viser sig jo, at det er farligt, ikke bare politisk, men også økonomisk for Danmark at tilslutte sig dette foretagende.

Al den propaganda, som er ført i de senere år om, at det skulle være en hjælp til dansk landbrug, at vi blev tilsluttet fællesmarkedet, er jo blevet afsløret som et fata morgana, en luftspejling; der er intet kød på det ben, der er ingen gevinster for dansk landbrug at hente i fællesmarkedet. Tværtimod har vi set — det fremgik også af ministerens redegørelse — at fællesmarkedets egne landbrugsproblemer er så store, at vores landbrugsproblemer vil blive endnu større, hvis vi kommer derind. Vi har hørt alt dette om